

Lodsedler til D. K.s Bortlodning

1 Kr. pr. Stk.

faas bl. a. hos Kredsformændene og paa „Dansk Kvindesamfund“s Hovedkontor,
Studiestræde 49. — København K.

Trækningen finder Sted sidst i April.

Trækningslister vil blive udsendt og Resultatet tillige bekendtgjort her i Bladet.

Medlemmerne bedes virke for Salget.

for jeg beder Redaktionen af Bladet aftrykke dets Ordlyd, som er følgende: —

„Dansk Kvindesamfunds Medlemmer er sikkert enige om, at der bør gøres noget for, at alle Kvinder kan faa Undervisning i Husvæsen. Men her i Horsenskredsen anser vi det for absolut uheldigt, om denne Undervisning bliver ført igennem ved Tvang. Idet vi mener, at kun, hvad et voksent Menneske gør af egen fri Vilje og Tilskyndelse, bliver til virkelig Gavn for det, og at Staten hverken kan eller skal tage Ansvar for den enkelte, men at vi langt snarere skulde søge at vække dette.

Vi beder Dem forelægge denne Sag i Deres Kreds og lade Medlemmerne stemme om den, og saa sende os Resultatet. Tillige beder vi om Fuldmagt til, dersom der skulde være mange Stemmer imod tvungen Undervisning, da at samle disse til en Protestadresse*) og sende denne ud til Fællesmødet. Ved Fællesmødet kan jo kun faa af de menige Medlemmer komme til Stede og tage Stilling til Sagen.

Bestyrelsen for Horsenskredsen og Omegn.

Svaret med Stemmeantallet bedes sendt til

Fru Marie Jakobsen,
Aars.

Tvingstrup St.“

*) Vi gør atter opmærksom paa, at der endnu ikke foreligger noget Forslag i nogen bestemt Retning, og at ingen ved, hvorledes et saadant vil komme til at lyde.

Rød.

Da Spørgsmaalet, skønt det paa Programmet for Formandsmødet var anført som Punkt 7, ikke kom til Forhandling, bad jeg Dirigenten om Lov til en Henvendelse til Mødets Deltagere og gav det Raad, at man i alle D. K.s Kredse vilde forhandle dette Spørgsmaal og tage Stilling dertil, og derefter forinden Fællesmødet indsende Svar til det derom nedsatte Udvalg. Nu, da Horsenskredsen imidlertid har formet Spørgsmaalet saa udmærket som ovenfor anført, slutter jeg mig ganske til dens Forslag, og beder alle Kredse besvare dens Henvendelse. Det er mit Haab, at D. K., som jeg mener netop arbejder for Kvindernes Frigørelse, ikke nu vil være med til at lave Tvangslove for Kvinder.

Købt, 28. Januar 1913.

Julie Højmark,
Formand for Beringkredsen.

Kvinderne og Forfatningsforandringen.

Kære Fru Lemche!

Da ogsaa jeg tror, at vi i Sagens Kerne er enige, og da jeg af Deres Svar i sidste Nr. af „Kvinden og Samfundet“ ser, at det, der skiller, kun er Misforstaaelser eller — om man vil — Mistydninger, vilde jeg gerne for Sagens Skyld forsøge at berigtige disse.

1. Deres Ord paa Skamlingsbanken: „Ingen større Forfatningsforandring i Danmark uden Kvindens Medvirken“, var jeg saa naiv at opfatte ganske, som de var sagt. Først da jeg læste Deres Artikel af 15. Novbr.: „I Juni-grundlovens Aand“, forstod jeg, at det ikke var Troen paa det „umulige“, der havde lagt Dem disse Ord paa Tungen, men at de rettere maatte opfattes som en elskværdig *Tilslutning* til det dengang indbragte Forslag med de „to Tempi“. Jeg saa tillige, der var Fare for, at naar det engang rejste Krav ikke kunde bruges som en saadan *Tilslutning*, saa vilde det i det mindste foreløbig blive lagt hen. Da var det, mit „Økseskaft-svar“ blev skrevet.

2. Den samlede Kvindebevægelses Fællesformaal er at sikre Kvinder fuld Indflydelse paa Løsningen af Samfundsopgaverne. Men er det, som vi mener, Tilfældet, at Kvinderne med de nuværende Styremaader — trods en formel Ligestilling med Manden — kun vil faa ringe og lidet fyldestgørende Indflydelse, — de af Mænd indrettede og af et Mindretal af Mænd styrede Partier vil fremdeles være det alt afgørende —, saa skulde det synes netop nu at være Kvindesagens særlige Opgave, inden Kvinderne sluges og blindes af Partistyret, at forsøge at samle Kvinderne om et Krav, der vil sikre dem en virkelig Indflydelse. Dette Krav er i nøje Overensstem-